НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАЮ

ЗА НИМИ ВЖЕ БЕЗПЕЧНО,
АБО ПРО РОБОТУ БЕЗ ПРАВА НА ПОМИЛКУ 4

ЛЮДИ І ДОЛІ

«Я БУДУ ЧЕКАТИ НА ТЕБЕ ЗАВЖДИ...» 5

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 16 КВІТНЯ 2015 РОКУ №41 (5376)

ОФІЦІЙНО

ПОСИЛЕНО СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ

Президент Петро Порошенко підписав закон, який регулює деякі питання соціального захисту громадян. Закон № 259-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації та соціального захисту громадян, які підлягають звільненню з військової служби під час особливого періоду або у зв'язку з оголошенням демобілізації» був ухвалений Верховною Радою 18 березня, повідомляє прес-служба глави держави.

Метою документа є вдосконалення деяких законодавчих положень, зокрема щодо питань відпустки та соціальних гарантій працівників.

Законом встановлено збереження місця роботи (посади) та середнього заробітку на підприємстві чи в установі за працівниками, які під час проходження військової служби отримали поранення (інші ушкодження) та перебувають на лікуванні в медичних закладах, а також потрапили у полон або визнані безвісно відсутніми.

Документом також надаються додаткові гарантії соціального захисту військовослужбовцям, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період щодо порядку надання щорічної відпустки та встановлено гарантії відстрочки від повторного призову протягом шести місяців у разі проведення часткової мобілізації, процедури призову на військову службу на тих військовозобов'язаних, які були звільнені зі служби у запас після проведення заходів попередньої мобілізації. Винятком може слугувати їхня особиста згода щодо здійснення такого призову.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

ПРЕСТИЖ ВІЙСЬКА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД КОЖНОГО ЙОГО БІЙЦЯ

Фото Андрія ЗАДУБНОГО

Війна на Донбасі як ніколи згуртувала наше суспільство навколо захисту України, її цілісності та суверенітету. А безпосередніми учасниками цього процесу вже понад рік є військовослужбовці Збройних Сил. За цей період вони пройшли сувору школу випробування на професіоналізм, мужність, патріотизм.

Якщо рік тому в листопаді лише 29 відсотків населення висловлювали довіру до війська, то сьогодні цей показник є найвищим за всі роки його існування.

Як повноводні ріки починаються з маленьких струмочків, так і хвиля високого рейтингу Збройних Сил поширюється добрими справами, виявленням патріотизму, героїзму кожного військовослужбовця. І навпаки, навіть один камінець, кинутий недоброю рукою, породжує на чистій воді плями, на змиття яких потрібен час і додаткові зусилля...

СТОР. 6

УКРАЇНА І СВІТ

КАНАДА ЗА ЗМІЦНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Близько 200 представників Збройних сил Канади допомагатимуть зміцнити Збройні Сили України та Національну гвардію України, про це повідомив на своїй офіційній сторінці у соцмережі Президент України Петро Порошенко.

«Ця ініціатива — черговий вагомий крок Канади, спрямований на дієву підтримку незалежності й територіальної цілісності нашої держави», — зазначає Президент.

«Вдячний дружньому канадському народові за солідарність з українцями у нашій боротьбі за вільну і демократичну державу. Переконаний, що посилення обороноздатності України — запорука миру не лише в нашій державі, а й глобальної безпеки на євроатлантичному просторі».

Близько 200 військових тренерів канадської армії спрямовуються для проведення навчання та підвищення обороноспроможності наших Збройних Сил. Тренування розпочнуться влітку в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного та триватимуть до 31 березня 2017 року. Тренінги також пройдуть у Центрі розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України, що у Кам'янці-Подільському.

Заплановані, зокрема, такі навчальні програми: зі знешкодження боєприпасів, з безпеки польотів та модернізації системи логістики, медичні тренінги та навчання військової поліції.

Своєю чергою в НАТО і США високо оцінили рішення уряду Канади надіслати військових інструкторів до України. Про це заявив командувач Збройних сил НАТО у Європі, а також Європейського командування ЗС США генерал Філіп Брідлав.

«Я аплодую повідомленню з Канади про її рішення приєднатися до підготовки особового складу Національної гвардії України», — зазначив американський генерал та зауважив, що не вірить у військовий варіант вирішення конфлікту в Україні, натомість така допомога з боку Канади дозволить посилити внутрішні оборонні спроможності держави та досягнути довготермінових цілей оборонного будівництва та реформ.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

БЕЗПЕКА

ПРОТИДІЯ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ МАЄ ОБ'ЄДНАТИ УКРАЇНУ І КРАЇНИ ЄС

Таку думку висловив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час зустрічі з депутатом Європейського Парламенту Гансом ван Бааленом, повідомляє прес-служба ВР України.

Володимир Гройсман наголосив, що конфлікт на Сході нашої держави не є локальним, а стосується всієї Європи. За його словами, цей конфлікт є намаганням шляхом військової загрози, розколу всередині ЄС дестабілізувати ситуацію на європейському континенті.

«Це дуже серйозна загроза усьому Європейському Союзу. Тому консолідована позиція всередині ЄС — це питання «бути чи не бути», — зазначив він.

При цьому керівник парламенту висловив переконання, що дипломатичний шлях вирішення конфлікту може бути успішним за умови розгортання на території України миротворчої місії, посилення обороноздатності нашої держави та надання Україні зброї оборонного характеру.

Під час зустрічі сторони також порушили питання розвитку політичних партій в Україні й активізації їхньої співпраці з європейськими колегами. Володимир Гройсман висловив думку, що Україні «ще потрібно пройти шлях створення потужних ідеологічних партій». «Це серйозне завдання, яке має забезпечити демократичний розвиток нашої країни і трансформацію в суспільстві», — сказав він.

ТЕХНІЧНА СКЛАДОВА ВІЙСЬКА

Ремонтні підрозділи Збройних Сил України продовжують відновлювати військову техніку. За минулий тиждень було відновлено 31 одиницю бронетанкового озброєння та 217 автомобілів.

КОНТРОЛЬ ФІНАНСОВИХ ТА МАТЕРІАЛЬНИХ РЕСУРСІВ

АУДИТОРИ ПРОТИ ВНУТРІШНІХ ВОРОГІВ

У столиці завершився тренінг-практикум «Внутрішній контроль: практичні аспекти», учасниками якого стали військові та цивільні посадові особи оборонного відомства, які приймають управлінські рішення.

Цей захід організовано за рішенням Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, а фінансову підтримку надано Міністерством оборони Великобританії.

Курс спеціально розроблений компанією Hock Training Ukraine спільно з внутрішніми аудиторами оборонного відомства. Метою заходу є запровадження міжнародно визнаних стандартів відповідального управління («good governance») і внутрішнього контролю, побудова доброчесності та зниження корупційних ризиків.

Відкриваючи захід, директор Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України Марина Бариніна зазначила, що дуже важливо, що теорії було відведено лише 30 відсотків запланованого часу. Решту інформації учасники отримають під час практичних занять. Так, під час навчання розглянуто «кейси» з питань діяльності квартирно-експлуатаційних органів, закупівель, оренди майна, атестації персоналу, обліку волонтерської допомоги, ремонту військової техніки, списання військового майна, обліку та контролю грошового забезпечення і готівкових коштів тощо.

Пріоритетним завданням Департаменту на сьогодні є забезпечення керівництва Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України об'єктивною та незалежною інформацію про стан контрольованості фінансових, матеріальних та інших ресурсів, що виділяються на всебічне забезпечення проведення антитерористичної операції, для прийняття управлінських рішень.

— На перший погляд, реформу системи внутрішнього контролю та будь-які зміни в управлінській відповідальності й підзвітності до завершення АТО розпочинати недоцільно. Насправді ж ці реформи і зміни сприяють перемозі, — констатувала Марина Бариніна. — Адже безвідповідальність, безконтрольність, непрофесійність, корупція і безкарність — внутрішні вороги, які можуть «грати на руку» терористам. Саме тому побудова доброчесності та зниження корупційних ризиків мають стати щоденними обов'язками кожного військовослужбовця, державного службовця та працівника Збройних Сил України, а не лише обов'язками внутрішніх аудиторів.

Марина Валеріївна зазначила, що чисельність внутрішніх аудиторів оборонного відомства є меншою 0,1 відсотка чисельності Збройних Сил України. Витрати на утримання служби за 2014 рік склали близько 20 млн грн, а економічний ефект від їхньої роботи — 97,2 млн грн. Так, завдяки внутрішнім аудиторам минулого року не допущено 57,6 млн грн втрат та збитків, ще 39,6 млн грн втрат та збитків, виявлених внутрішніми аудиторами, вдалося повернути державі. Крім того, є й віддалений ефект від їхньої роботи — забезпечено усунення інших порушень і наслідків неефективних управлінських рішень на суму 1,3 млрд грн.

За перший квартал 2015 року ефект від роботи одного внутрішнього аудитора вже в 17 разів перевищує видатки на його утримання: завдяки операційному аудиту та попередньому моніторингу ризикових операцій для потреб Збройних Сил України внутрішніми аудиторами збережено 58,8 млн грн, а також за результатами виїзних аудитів відшкодовано та повернено державі 28,5 млн грн втрат та збитків. Крім того, забезпечено усунення інших порушень і наслідків неефективних управлінських рішень на суму 888,5 млн грн.

— Фіксувати порушення, допущені в минулі роки, і передавати такі факти до правоохоронних органів для притягнення до відповідальності винних осіб — справа вкрай потрібна, але малоефективна, — зазначила Марина Валеріївна. — Вітчизняна статистика свідчить, що середній відсоток відшкодування завданих державі збитків становить близько 25, решта — безповоротні втрати держави. Сьогодні внутрішній аудит повинен швидше реагувати на факти неналежного управління державними ресурсами і сприяти очищенню влади. А головне — сприяти побудові такої системи управління державними ресурсами, такої системи внутрішнього контролю та управління ризиками, яка незалежно від особистостей, призначених на ті чи інші управлінські посади, була б спроможна працювати ефективно, результативно і прозоро.

Сучасна ідеологія внутрішнього контролю полягає в тому, що кожний орган, установа чи організація, кожен структурний підрозділ, кожен керівник і працівник повинен на щоденній основі забезпечувати належний внутрішній контроль за видами діяльності, процесами та операціями, які віднесені до його функцій, завдань і повноважень. А внутрішній аудит має надавати оцінку системі внутрішнього контролю та рекомендації щодо її удосконалення.

Наступний такий захід планується провести наприкінці квітня в Чернігові.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ, «Народна армія»

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується конкурс на заміщення вакантних посад у Науково-методичному центрі кадрової політики Міністерства оборони України

1.1. Старший науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (впровадження новітніх технологій кадрового менеджменту), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 2062–2735 грн.

1.2. Умови конкурсу: у конкурсі можуть брати участь працівники, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають науковий ступінь (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 5-ти років (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання), досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста.

2.1. Науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (впровадження новітніх технологій кадрового менеджменту), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 1806–2556 грн.

2.2. Умови конкурсу: у конкурсі можуть брати участь працівники, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають науковий ступень (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання), досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста.

3.1. Науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (проведення кадрової політики), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 1806–2556 грн.

3.2. Умови конкурсу: у конкурсі можуть брати участь працівники, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають науковий ступінь (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання), досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста.

Працівники для участі в конкурсі надсилають такі документи (матеріали): заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь і вчене звання; службова характеристика; копія паспорта; копія ідентифікаційного коду; копія трудової книжки; список наукових праць (винаходів).

Дата проведення конкурсу — 20 травня 2015 року.

Термін подання документів — до 15 травня 2015 року включно.

Документи надсилаються на адресу: 03113, м. Київ-113, Проспект Перемоги, 55/2, Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці за тел: 454-73-35.

***

Військова частина А0959 м. Миколаїв запрошує офіцерів для подальшого проходження військової служби на посади:

старшого помічника начальника відділення особового складу та стройового штабу, ШПК «капітан», посадовий оклад — 950–1030 грн;

офіцера з інформації оперативного відділення, ШПК «старший лейтенант», посадовий оклад — 970–1050грн.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за фахом, проходження військової служби на рівнозначних посадах.

За інформацією звертатися за адресою: 54038 м. Миколаїв, вул. Леваневців, 26, телефон: (0512) 34-20-01.

СИТУАЦІЯ У ЗОНІ АТО

ОКУПОВАНА ЧАСТИНА ДОНБАСУ — ТЕРИТОРІЯ БЕЗПРАВ'Я

Ситуація у зоні АТО характеризується збереженням нестабільної обстановки та збройних провокацій з боку противника. Проти наших військових активно застосовується стрілецька зброя, гранатомети та мінomети. Окрім цього, позавчора було зафіксовано 2 факти застосування танків проти наших бійців у районі селища Піски.

Точки найбільш запеклого протистояння сил АТО з противником на Маріупольському напрямку — с. Широкине та с. Чермалик, на Донецькому напрямку — район аеропорту, на Луганському напрямку — населені пункти поблизу Бахмутської траси (с. Оріхове, с. Кримське, с. Сокільники).

Також зафіксовано 22 прольоти ворожих БПЛА. Один із них, що летів на висоті понад 3000 метрів зі Старобільська в напрямку Лиману на Луганщині, було збито із зенітно-ракетного комплексу. Зауважимо, що ці населені пункти перебувають на значній відстані від лінії зіткнення — понад 30 км, повідомляє інформаційно-аналітичний центр РНБО.

Росія продовжує зосереджувати війська на кордоні з Україною. У лісовому масиві в районі смт Вейделевка Бєлгородської області РФ, що за 10 км від українсько-російського кордону, зафіксовано розгортання військового угруповання ЗС РФ, яке складається з 50-ти одиниць броньованої техніки та 2-х тисяч військовослужбовців. Наголошуємо, що за будь-якої військової активності в прикордонній зоні командування зобов'язане повідомляти про це сусідню державу.

Окупанти все глибше заганяють захоплену частину Донбасу в «сіру зону» і безправ'я. Окупаційна адміністрація на території Донецької області розпочала видачу тимчасових довідок для посвідчення особи. У подальшому планується видача так званих «паспортів ДНР», які не будуть визнані жодною країною світу й будуть недійсними при перетині державного кордону та здійсненні будь-яких юридичних операцій.

У МІСІЇ ОБСЄ ПРОПОНУЮТЬ ДЕМІЛІТАРИЗУВАТИ ШИРОКИНЕ

Представники Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню на Донбасі та інспекційна група СММ ОБСЄ в Україні опрацювали питання демілітаризації селища Широкине Донецької області.

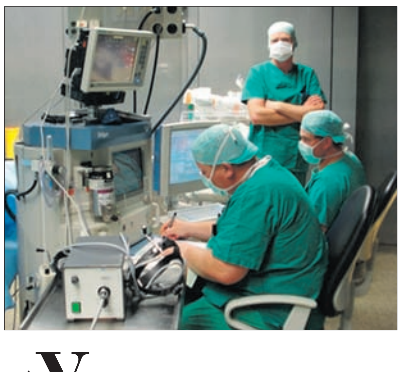
Як повідомляє прес-центр АТО, днями представники української сторони Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін здійснили робочу поїздку до Широкиного.

«Спільно з інспекційною групою Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ та представниками російської частини СЦКК офіцери відвідали територію, яка останнім часом найбільш інтенсивно піддавалася обстрілам. Вивчення ситуації на місці дозволило визначити практичні кроки, спрямовані на безумовне дотримання сторонами режиму припинення вогню. Учасники робочої поїздки вивчили поточний стан щодо відведення важкого озброєння, обговорили питання розмінування територій поблизу місць компактного проживання мирного населення, безперешкодного проведення інспекцій представниками СММ ОБСЄ тощо», — зазначили у штабі.

Крім того, після поїздки заступник глави СММ ОБСЄ Олександр Хуг підготував пропозицію щодо демілітаризації Широкиного та прилеглих районів.

ЕЛЕКТРОННА МЕДИЦИНА

«Е-ЗДОРОВ'Я» ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ГОСПІТАЛІВ

«У Міністерстві оборони України стартує пілотний проект для системи медичного забезпечення Збройних Сил України». Про це повідомила радник заступника Міністра оборони з питань медицини Наталія Воронкова.

— Міноборони та ICT Competens Center будуть спільно впроваджувати медичну інформаційну систему для військових госпіталів Збройних Сил України. У найближчі 3 місяці експериментально її буде запроваджено на базі Київського військового госпіталю, — розповіла Наталія Воронкова.

Для якісної організації та координації проекту в оборонному відомстві вже створено робочу групу, до якої увійшли представники Військово-медичного департаменту, Волонтерського десанту в Міноборони України та представники партнерів проекту.

Метою створення медичної інформаційної системи є покращення якості надання медичної допомоги у медичних закладах Міністерства оборони та підвищення їхньої ефективності з використанням передових європейських інфотехнологічних рішень, які вже запроваджені в Естонії за підтримки «Helmes». Про це повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Для системи медичного забезпечення Збройних Сил буде створено медичну інформаційну систему, яка включатиме електронну історію хвороби, результати діагностики та іншу інформацію про кожного пацієнта. У результаті запровадження медичної інформаційної системи підвищиться якість і оперативність надання медичної допомоги військовослужбовцям, а також створено умови для формування цілісної політики у сфері охорони здоров'я в Міноборони.

— Найбільша естонська мережа лікарень PERH і розробник програмного забезпечення «Helmes» готові на безкоштовній основі надати програму електронної медицини пілотним госпіталям у Києві та Харкові, — зазначила співзасновниця ICT Competens Center, експерт Агентства електронного урядування України Яніка Мерило. — Маючи передові рішення електронного уряду, Естонія готова і рада підтримати Україну.

У сьогоднішніх реаліях електронна медицина — закономірний крок на шляху реформування та осучаснення не лише системи роботи оборонного відомства, а й держави загалом.

Керівники проекту сподіваються, що він буде успішно впроваджений у медичних закладах Міноборони, а згодом і в інших лікувальних закладах країни.

«ПІВНІЧНИЙ СОКІЛ-2015»

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ НА ОСТРОВІ ГРЕНЛАНДІЯ

Продовжується спільна українсько-данська операція «Північний сокіл-2015» з перевезення пального з авіабази ВПС США «Туле» на данську полярну станцію «Норд» військово-транспортним літаком Іл-76МД Повітряних Сил ЗС України.

З аеродрому «Туле» вже здійснено 1 місію, під час якої було перевезено 20 тонн вантажу, у внутрішніх баках літака та встановлених спеціальних цистернах перевезено 11480 літрів пального, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

На острові Гренландія українські військові льотчики виконують завдання у важких кліматичних умовах Арктики — при температурі повітря до -50 градусів і при швидкості вітру до 15–20 метрів за секунду, а також за відсутності наземних радіотехнічних засобів навігації та запасних аеродромів.

ДОВІДКОВО:
У межах проведення спільної українсько-данської операції «Північний сокіл-2015» військово-транспортним літаком Іл-76МД Повітряних Сил ЗС України планується перевезти понад 600 тисяч літрів пального та інший вантаж із авіабази ВПС США «Туле» на данську полярну станцію «Норд» на острові Гренландія.

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

Є КОМУ ЗУСТРІТИ ПОВІТРЯНИХ НАПАДНИКІВ

На Київщині на базі Навчально-тренувального центру Повітряних Сил ЗС України триває підготовка стрільців-зенітників ПЗРК «Ігла». Фаховий вишкіл проходять військовослужбовці як штатних підрозділів протиповітряної оборони, так і новачки в цій справі, відмобілізовані під час четвертої хвилі мобілізації.

За словами начальника НТЦ ПС ЗС України полковника Тараса Венгера, упродовж останнього часу більше трьох сотень військовиків уже пройшли підготовку. Значна частина зенітників відбула до військових підрозділів Сухопутних військ, що знаходяться в зоні проведення АТО.

Як пояснив старший викладач циклової комісії майор Андрій Подрєз, у ході навчання стрільці-зенітники отримують не лише необхідні теоретичні знання щодо матеріальної частини зброї, способів і тактики її застосування, а й відпрацьовують практичні вправи із застосуванням імітаційних засобів.

ПЗРК «Ігла» є тією зброєю, яка здатна протистояти повітряним нападникам над полем бою і є особливо ефективною для знищення цілей, що діють на низьких висотах, — штурмовиків та вертольотів.

Завдання підготовки стрільців-зенітників ПЗРК нове для фахівців НТЦ ПС ЗС України. Упродовж всього часу свого існування тут навчалися та підвищували свою бойову кваліфікацію обслуги зенітних ракетних комплексів, радіолокаційних станцій та командних пунктів. Проте з новим завданням в центрі також справляються — тут зібрано кращих фахівців, які передають свій досвід курсантам, для теоретичної підготовки обладнано класи, а для виконання навчальних вправ підготовлено позиції та встановлено імітатори повітряних цілей.

— Для підготовки особового складу ми маємо необхідну матеріальну базу, — запевняє начальник НТЦ полковник Венгер. — Але в майбутньому хотілось би мати ще й сучасний тренажер, який давав би змогу імітувати тактичну обстановку за допомогою комп'ютерної графіки.

Насправді, використовуючи подібні тренажери, вдалося б значно збільшити ефективність навчання стрільців-зенітників ПЗРК без витрати бойових ракет та дороговартісних мішеней. Зараз про такий тренажер наші військовики лише мріють.

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

Народна армія
16 квітня 2015 року

НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАЮ

ЗА НИМИ ВЖЕ БЕЗПЕЧНО,

АБО ПРО РОБОТУ БЕЗ ПРАВА НА ПОМИЛКУ

«Фронт» робіт у наших саперів не малий

Однією з найбільших загроз у зоні проведення антитерористичної операції на Донбасі як для мирних мешканців, так і для особового складу частин та підрозділів залишається наявність значної кількості вибухонебезпечних предметів. Це підтверджують випадки підриву цивільних осіб та цивільного транспорту в зоні АТО, особливо на тих ділянках місцевості, які прилеглі до лінії розмежування між сторонами. Саме тому на сьогодні поряд із виконанням низки інших складних і важливих завдань щодо інженерного забезпечення дій українських військ в зоні АТО підрозділи інженерних військ Збройних Сил України досить активно займаються знешкодженням вибухонебезпечних предметів.

Наш кореспондент побував на місці роботи однієї з груп розмінування зі складу 143-го Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення ЗС України, який очолює полковник Володимир Родіков, і на власні очі побачив, як сапери знешкоджують «мовчазну смерть» і з чим стикаються в ході виконання цього важливого завдання.

«Ось бачите той пагорб, за ним уже позиції бойовиків», — сапер невисокого зросту, але кремезної статури звично вказує рукою у бік найближчої висотки. Тут на Артемівському напрямку нашим саперам доводиться працювати на так званій «відмітці 0», тобто безпосередньо на передовій. «Тож кожного разу, коли ми починаємо працювати, у бойовиків пожвавлення, вони «нервують» і починають стріляти через пагорб з мінометів або з крупнокаліберних кулеметів…»

Ніби на підтвердження слів сапера з боку пагорба починають лунати постріли.

«Ось так і працюємо, в умовах, так би мовити, безпосереднього контакту…» — резюмує сапер. За його словами, терористи особливо пожвавлюються у темний час доби. «Буває й танк їхній виїжджає, щоб зробити декілька прицільних пострілів по наших позиціях, не кажучи вже про майже перманентні обстріли зі стрілецької зброї…» — розповідають про звички бойовиків українські сапери.

Вантажівка із обладнанням та особовим складом інженерного підрозділу надійно укрита за залишками доволі міцної на вигляд будівлі. Самі сапери, не дивлячись на принади сусідства із бойовиками, досить діловито продовжують свою небезпечну справу, складаючи у достатньо велику воронку від вибуху виявлені навколо вибухонебезпечні знахідки. Знешкодження відбувається переважно шляхом підриву цих залишків. Лунає команда, за мить чутно потужний вибух — чергова партія смертоносного залізяччя знешкоджена…

«Роботи тут для нас вистачає…» — розповідає командир саперів. «Лише за три дні ми знешкодили близько 1000 вибухонебезпечних предметів». На цьому місці знаходився склад боєприпасів різного призначення й типу, від 152-мм артилерійських снарядів до ручних гранат та патронів до стрілецької зброї. Значна їхня частина здетонувала від ворожих артударів. Чимало з них розкидало вибухами на великій площі, при цьому значна кількість — із пошкодженими детонаторами та підривниками, і тому потребує достатньо обережного та уважного поводження в процесі знешкодження. Тож українські сапери поспішають очистити територію колишнього складу та прилеглу місцевість від «мовчазної смерті». Адже є реальна загроза безпеці пересування як місцевих мешканців, так і військових підрозділів, які займають сусідні позиції.

«Нещодавно місцевий мешканець натрапив поблизу запал від ручної гранати й не знайшов нічого кращого, як використати його в якості брелока для ключів. В один «нещасливий» момент цей запал спрацював і травмував чоловіка», — розповідає старший групи розмінування. «…Наше головне завдання в тому, щоб у цій місцевості таких знахідок не було», — наголошує він. Під час очищення місцевості українським саперам допомагає спеціально підготовлений мінно-розшуковий собака на прізвисько Лорд, який має досвід такої роботи в миротворчих місіях.

Але сьогодні українським саперам під час роботи в зоні АТО доводиться стикатися з багатьма факторами, які суттєво ускладнюють їм виконання повсякденних завдань.

Про що йдеться. Під час активних бойових дій в зоні АТО обидві сторони достатньо активно використовували мінно-вибухові загородження (МВЗ), мінували шляхи пересування військових формувань, намагалися за допомогою мін досягнути на тій чи іншій ділянці переваги у тактичному відношенні.

Якщо наслідки використання мін з українського боку ще можливо подолати, адже карти мінних полів та місця розташування МВЗ українськими військовими складалися і вони існують, то про бойовиків такого не скажеш. Доволі часто вони ставили міни, різного роду «розтяжки» та інші вибухові «сюрпризи» безсистемно та хаотично, керуючись лише тільки їм відомими міркуваннями. Зокрема у безпосередній близькості від місць проживання та пересування мирних мешканців.

Навіть більше — диверсійно-розвідувальні групи (ДРГ) бойовиків продовжують активно застосовувати такий засіб нападу на сили АТО, як мінування та підриви, використовуючи потужні керовані фугаси.

Окрім того, серед завдань наших саперів — перевірка на вибухонебезпеку шляхів пересування військових підрозділів та місцевих мешканців, населених пунктів, цивільних об'єктів, розмінування полів та сільгоспугідь для своєчасного проведення сільгоспробіт та виконання безлічі інших важливих та відповідальних робіт, пов'язаних із виявленням та знешкодженням вибухонебезпечних предметів, які вимагають від бійців інженерних військ не тільки високого рівня професіоналізму та відповідних навичок, а й певною мірою самовідданості та мужності.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

БОЙОВЕ УПРАВЛІННЯ

У ПІДРОЗДІЛАХ АТО ЗВ'ЯЗОК «ОЦИФРОВАНО»

Як відомо, досвід є найкращим наставником. Особливо, якщо він унікальний. І це добре розуміють у Генеральному штабі Збройних Сил України. Саме з метою вивчення і широкого застосування отриманого зв'язківцями Збройних Сил в АТО досвіду, нещодавно на базі Київського військового інституту телекомунікацій та інформатизації відбулась науково-практична конференція за темою «Обмін досвідом виконання бойових (спеціальних) завдань військовими частинами і підрозділами зв'язку в антитерористичній операції».

Участь у заході взяли начальники військ зв'язку видів Збройних Сил України, оперативних та повітряних командувань, командири бригад і полків зв'язку, частин зв'язку безпосереднього підпорядкування, офіцери Головного управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу ЗС України та представники військових навчальних закладів — інституту телекомунікаційних технологій Національного університету оборони України ім. І.Черняховського та Військового інституту телекомунікацій та інформатизації.

Загалом формат зустрічі для військових не новий — науково-практичні конференції проводились у Збройних Силах регулярно. Але цього разу йшлося не про те, якою в майбутньому повинна стати система зв'язку і які об'єктивні причини цьому перешкоджають. Офіцери-зв'язківці говорили про реальний стан справ, здобутки та конкретні подальші кроки щодо вдосконалення направляцьованого.

Учасники конференції були одностайні в оцінці ситуації — на початку подій на Сході України не раз відзначалась наявність проблем у організації управління військами та взаємодії між підрозділами, що виконували завдання в зоні АТО. Головною причиною цього була перш за все застаріла й малоефективна система зв'язку. І хоча переозброєння на сучасні засоби зв'язку почалося незадовго після створення нашого війська, відбувалось воно дуже повільно. Минуло понад 20 років, а якихось важливих результатів у переозброєнні війська зв'язку не отримали. Навіть ті засоби, які приймались на озброєння, через недофінансування нерідко своєчасно не закуповувалися і згодом старіли, навіть не дійшовши до війська. Якщо в стаціонарних мережах зв'язку певні зрушення щодо застосування новітніх цифрових систем були помітні, то в польовому компоненті побачити «цифру» було практично неможливо.

— Зараз управління військами в зоні антитерористичної операції здійснюється виключно за допомогою цифрових засобів зв'язку. В основному це супутникові й транкові засоби, а також цифрові радіостанції. Окрім того, широко представлені засоби шифрування переговорів, що дозволяють здійснювати приховане управління військами, — розповів перший заступник начальника військ зв'язку Збройних Сил України — начальника Головного управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу ЗС України полковник Віктор Остапчук. — Тому перший етап створення сучасної та ефективної цифрової мережі зв'язку в Збройних Силах можна вважати пройденим. Зараз настав час для її удосконалення і збільшення ефективності.

Особливу зацікавленість присутніх викликали виступи начальників зв'язку оперативних командувань та командування ВДВ, адже саме вони є безпосередніми організаторами діяльності військових зв'язківців у зоні АТО. Отримавши за рік ведення бойових дій величезний досвід, офіцери охоче їм ділились і відповідали на численні питання. Загальною темою для обговорення стало питання вдосконалення зв'язку взаємодії між підрозділами і особливо — різнорідними та авіаційними.

Для учасників конференції також було організовано показ зразків телекомунікаційного обладнання, які пропонуються вітчизняними виробниками для використання в Збройних Силах України.

За словами учасника конференції, професора кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту телекомунікаційних технологій Національного університету оборони України ім. І.Черняховського полковника Сергія Микуся, Збройні Сили України пішли власним шляхом створення системи зв'язку.

— Візьмемо за приклад американську систему MSE (автоматизована система зв'язку **— Авт.**), яка була реалізована на початку 2000-х років. Система, яка побудована у вигляді решітки, а її основа — радіорелейні лінії, виявилась досить ефективною, — говорить полковник Сергій Микусь. — Але зараз військові в США пішли шляхом широкого запровадження супутникового зв'язку. А ми, зіткнувшись із потребою негайного прийняття рішення і впливу на ситуацію, одразу почали з цього. Раніше про супутниковий зв'язок зі штабом механізованого батальйону годі було й думати, це був нонсенс, навіть у кращі часи радянської армії про таке ніхто не мріяв — супутникові станції були максимум на вузлах зв'язку армій. А сьогодні в зоні АТО це звичайне явище. В ряду випадків навіть у ротних тактичних групах є такі станції. А це дозволяє оперативно здійснювати обмін інформацією та ще й у зашифрованому режимі.

Не менш ефективним є широке впровадження засобів транкового зв'язку, позитивний досвід застосування якого українські військові отримали в численних міжнародних навчаннях та миротворчих місіях. Тому, розпочавши фактично з нуля і взявши за основу все краще, за короткий термін ми досягли досить важливих результатів. Якщо ми і далі будемо рухатись такими темпами, то невдовзі вийдемо на рівень армій розвинутих країн.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ЛЮДИ І ДОЛІ

«Я БУДУ ЧЕКАТИ НА ТЕБЕ ЗАВЖДИ...»

Вона досі чекає на нього і гірко плаче на самоті. Нестерпний біль та відчай поглинають її зсередини, але вона все одно чекає… Юлія Палига чекає, що цьогорічна весна подарує нарешті звістку від її коханого Володимира, а теплий вітер змін принесе щасливу мить їхньої довгоочікуваної зустрічі…

...Вони познайомились на свято Івана Купала. Магічна сила вогню купальської ночі пророчила їм довге щасливе майбутнє. Здавалося, це був знак — знак кохання, родинного затишку й щасливого життя.

Вони одружилися. В їхній родині нині підростають дітки — справжня копія татка чотирьохрічна Златка та дев'ятирічний Дмитро. Батько був дуже уважним: маленькій красуні заплітав золотисті коси, з сином грав у футбол. Здавалося, що цю родинну ідилію нікому не під силу зруйнувати, адже це було справжнє щастя, дароване небесами, — щастя родини Палиг... Аж раптом — розлучниця війна...

— Якщо не я, то хто? — лунають у відповідь на багаточисленні вмовляння колег та дружини слова Володимира. Він не став чекати повістки й разом з молодшим братом пішов до війська. Цікаво, що доля не раз подавала йому знаки, але, здавалося, він просто не хотів їх сприймати.

— Уявляєш, для мене не вистачило місця в автобусі, я повертаюся, — говорить спантеличений чоловік дружині по телефону. — Дякувати Богові, йди додому, — у відповідь каже Юлія. Аж раптом: — А ні, якийсь хлопчина уступив мені своє...

Якоїсь миті в голові жінки промайнуло: вони помінялися власними долями, але їй дуже хотілося вірити в те, що це просте навчання, а не війна.

Перед відправкою чоловіка в АТО Юлії наснився страшний сон. Вона прокинулася посеред ночі, і вже зранку, зібравши продукти та найнеобхідніше, поїхала до коханого. Жінка дуже хотіла його побачити, обійняти, нагодувати врешті-решт. Добралася до нього миттю, і вже за декілька годин, обнявшись, подружжя раділо одне одному, ніби вони не бачилися цілу вічність.

— А пам'ятаєш, як ти з дітьми приготував мені дуже смачний сніданок? — раптом згадала Юлія, посміхаючись. — Так, звичайно. Тобі ж було дуже смачно? — запитав Володимир. Дитячому розчаруванню не було меж, коли, загравшись у гру, батько з дітьми забули про страву. Омлет згорів, тож Юлії довелося смакувати підсмаженими до чорної скоринки яйцями, аби не засмучувати своїх улюблених кухарів.

Вони сміялися, і тієї миті, будучи в його обіймах, їй так хотілося опинитися в машині часу, яка б перенесла їх до того недільного ранку, коли всі вони були щасливі разом...

...У вільний від військових справ час Володимир переписувався з дружиною в мережі. Юлія не встигала розплющити очі та прокинутися від сну, як її рука протягалась до великої круглої кнопки на системному блоці. Останнім часом вона, як одержима, тягнеться до комп'ютера і перевіряє, коли коханий був он-лайн.

«Завтра — 23 серпня, твій день народження. На жаль, приїхати не зможу, привітаємо тебе з хлопцями тут, в Іловайську... Боже, як хочеться бути поруч з тобою і дітьми...»

«28 серпня. 18:59. Кохана, я в оточенні, але я вірю — все буде добре. Я вас дуже люблю…»

...З тієї миті минуло більше півроку, а Юлія не отримала жодного повідомлення від свого чоловіка. Життя жінки змінилося до невпізнання. Старий годинник на стіні в їхньому домі ніби веде відлік буття їхньої родини. Його маятник рухається то в сторону радості, то в сторону печалі, повертається до світла, а потім до тіні, до миру й до війни, до щастя й до сліз.

Юлія стійко витримала терновий паркан безжалісних слів: «Ваш чоловік загинув у бою. Де тіло, поки невідомо». Тоді після цих важких, як камінь, слів вона не хотіла вірити нікому: ані друзям, ані тим, хто був поруч з ним там, в Іловайську. Вона просто щодня вимолювала у Бога для чоловіка життя, адже мертвим його не бачив ніхто.

Хтось казав, що Володимир загинув, хтось бачив його живим серед поранених. Вона не могла більше чекати, тож поїхала шукати чоловіка в лікарнях, куди відправляли поранених з Іловайська.

— Дозвольте хоча б поговорити з пораненими, — звернулася у відчаї до чергової медсестри жінка, тримаючи тремтячою рукою фото, коли не знайшла його прізвище серед покалічених бійців. — А ви бачили його? Допоможіть мені, рідненькі, — благала вона поранених. Раптом десь здалеку почувся голос: — Я знаю його. Він загинув, в кабіну машини влучили два снаряди. — Ви впевнені? — Так... Пробачте... — У відповідь: — Я думаю, він мав час вистрибнути з кабіни. Навіть якась доля секунди могла його врятувати. Я впевнена, що він встиг...

Так довгі часи очікування змінювалися днями. «Поки мертвим ніхто і ніде його не бачив: ані на полі бою, ані в холодних кімнатах медичних закладів — значить живий», — заспокоювали рідні. Вона вірить, що чоловік живий, адже старий годинник на стіні не зупинився, йде. Десь далеко на рідній землі б'ється його серце в унісон з її. Можливо, він втратив пам'ять. До того ж, багато хлопців ще в полоні. Адже він такий, що просто не назвав би своє прізвище, аби не підставити свою родину. Він живий, я впевнена, обов'язково живий. З війни жінки зустрічали своїх чоловіків бувало й через роки.

Спочатку, здавалось, що весь світ хоче їй прийти на допомогу. Юлія благає про допомогу з телеекранів, звертається до волонтерів, аби відшукати свого коханого. Почалися дзвінки, серед яких: «Вам послуги екстрасенса не потрібні?», «Давайте шукати разом, але знадобляться гроші…»

Юлія вже почала втрачати надію, аж раптом коротке смс: «Кохана, я живий...» Два тижні переписки і, здавалось, що земля від щастя йде з-під ніг змученої жінки.

— Я одна вірила, що він живий, чуєте? Я одна... — голосила на радощах вона, збираючи речі коханого, минаючи всі застороги щодо шахраїв і відсутність доказів, що це саме він.

«Мене можуть обміняти, швидше приїжджай до Краматорська… Ти сама як? Як діти? Візьми медикаменти, мої кросівки і ... гроші, обов'язково... Я чекаю на тебе...»

І жінка знов у дорозі. Вона зробила все, що їй наказали: перевела кошти, прибула вчасно до місця зустрічі, навіть милицю купила, адже за словами чоловіка, у нього страшенно боліла нога.

Довгі години очікування зустрічі... година, дві, три... У відповідь — мертве мовчання й мертвий електронний голос: «абонент поза зоною досяжності...» Вона стояла на пероні вокзалу і тремтіла від холоду, тримаючи в руках сумку з ліками, яку купила для нього. Спантеличена та мокра до нитки від дощу, розуміючи, що тане, як свіча, її остання надія, вона у відчаї викрикнула щосили так, що здавалось, її почув весь світ: «Я зробила все, як ви просили... Чуєте мене? Віддайте мені його… благаю...»

Минув час, але вона щоночі бачить його уві сні... Високий, спортивний, добрий, мужній, веселий… Він був таким … Ні, він таким є...

«Я буду чекати на тебе завжди...»

Тетяна МОРОЗ,
«Народна армія».
Фото із сімейного архіву

ТВОЇ, БАТЬКІВЩИНО, ПАТРІОТИ

«УКРОП» — МУЗИКА ВОЇНІВ

Три роки тому Олександр Ткачук закінчив Чернівецький національний університет, де здобув освіту політолога. Тривалий час хлопець працював журналістом та фотографом у Чернівцях. Однак війна на Сході держави змінила життя Олександра. Його мобілізували та відправили на службу в зону проведення АТО. Призначили командиром взводу 8-го батальйону територіальної оборони (тепер 8-й окремий мотопіхотний батальйон 24-ї ОМБР). З червня по грудень в Запорізькій області на межі з Донецькою областю Олександр охороняв морський кордон від проникнення диверсантів.

«Восени минулого року в мене виникла ідея написати пісню «Укроп», тоді були не найкращі новини з фронту. Тому мені дуже захотілося написати пісню, яка б зміцнювала бойовий дух. А назва «Укроп» означає український опір, який стосується кожного з нас», — розповів Олександр.

Композицію виконав відомий український гурт «Гайдамаки». В одному з приспівів пісні є слова, які додають віри в перемогу: «Укроп» — то народ єдиний, «Укроп» — то народ міцний, «Укроп» ніколи не згине, «Укроп» вічно живий!

Під час служби на Сході країни найбільше лейтенанту запам'ятався випадок, коли він спілкувався з місцевим населенням російською мовою, а потім одразу переходив на українську. Тоді люди дивувалися і починали казати: «Вы разговариваете на украинском, Боже, это так красиво. А можете ещё чуть-чуть поговорить, нам так нравится». Виявилося, що місцевим живого спілкування українською дуже бракує.

На війні Олександр переосмислив значення поняття держава. Для нього — це кожна окрема індивідуальна людина, яка разом з іншими творить своє майбутнє і своє життя. «Держава — це ми, і це ілюзія, коли люди думають, що від них нічого не залежить. На війні я зрозумів: кожен для нашої перемоги повинен робити те, що може зробити, в чому він кращий. І конкретно від кожної людини залежить доля інших. Хтось б'ється за нашу державу зі зброєю в руках, хтось плете маскувальні сітки, хтось надав кілька десятків гривень на аптечку солдату», — каже Ткачук.

На черзі новий проект Олександра — «Музика воїнів».

Олександр знімає відео з музикантами, які виконують на унікальних музичних інструментах цікаву українську або всесвітньо відому композицію. У своєму проекті хлопець намагається знімати не просто відеосюжети, а піднімати соціальні проблеми, які потребують вирішення. В одному з відео це була проблема військовослужбовців, які стали інвалідами на війні.

«Музика воїнів — це моральна віддушина, яка допомагає відновити і надає сил для подальшої боротьби», — зазначає Олександр.

У планах хлопця є ще один проект. Він хоче знайти військовослужбовців-авторів пісень, які були написані в АТО власне про цю війну. На думку Олександра, дуже важливо, щоб ці пісні почули мільйони українців, а особливо майбутні покоління «укропів», які будуть їх надихати.

Олена КРУГЛЄНЯ,
«Народна армія»

Народна армія
16 квітня 2015 року

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

ПРЕСТИЖ ВІЙСЬКА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД КОЖНОГО ЙОГО БІЙЦЯ

У вагон столичної підземки зайшов чоловік середнього віку в польовій формі, з якої ще не вивітрився запах пороху. Мені здалося, що ніби світліше стало від доброзичливих поглядів пасажирів на нього. Одні з них тим самим мовчки висловлювали подяку за перебування на війні, з якої боєць щойно повернувся. А в інших поглядах можна було прочитати мовчазне запитання: який у тебе настрій, наш дорогий захиснику, яка ще тобі потрібна допомога від вдячних українців? Такий німий діалог між пересічними киянами і учасником бойових дій тривав, поки він не покинув вагон. А мені здалося, що ця несподівана зустріч створила атмосферу єдності військової людини і цивільних, і ще надовго залишиться в серцях і душах пасажирів столичного метро як промінь духовного світла.

ПРИКМЕТА ЧАСУ — ЄДНІСТЬ АРМІЇ ТА НАРОДУ

Ця картинка з життя — одна з багатьох, які давно вже стали прикметою нашого часу. Її головна ознака полягає в тому, що війна на Донбасі як ніколи згуртувала наше суспільство навколо захисту України, цілісності та суверенітету. А безпосередніми учасниками цього процесу вже понад рік є військовослужбовці Збройних Сил. За цей період вони пройшли сувору школу випробування на професіоналізм, мужність, патріотизм. У війну вони вступили, не маючи сучасних зразків озброєння, фізичних засобів захисту життя на полі бою, з недостатнім рівнем тилового, медичного забезпечення. Завдяки всебічній підтримці з боку керівництва держави, Міністерства оборони, всеукраїнського волонтерського руху наше військо досягло такої боєздатності, за якою входить до найкращих на континенті. А її бійці виявляють на полі бою зразки високого патріотизму, мужності, відваги. Якщо рік тому в листопаді лише 29 відсотків населення висловлювали довіру до війська, то сьогодні цей показник є найвищим за всі роки його існування.

ЯКЩО РІК ТОМУ В ЛИСТОПАДІ ЛИШЕ 29 ВІДСОТКІВ НАСЕЛЕННЯ ВИСЛОВЛЮВАЛИ ДОВІРУ ДО ВІЙСЬКА, ТО СЬОГОДНІ ЦЕЙ ПОКАЗНИК Є НАЙВИЩИМ ЗА ВСІ РОКИ ЙОГО ІСНУВАННЯ

Як повноводні ріки починаються з маленьких струмочків, так і хвиля високого рейтингу Збройних Сил поширюється добрими справами, виявленням патріотизму, героїзму кожного військовослужбовця. І навпаки, навіть один камінець, кинутий недоброю рукою, породжує на чистій воді плями, на змиття яких потрібен час і додаткові зусилля.

КРУГИ ПО ЧИСТІЙ ВОДІ

Наведу лише один приклад. На тлі високого авторитету Збройних Сил відповідний резонанс у суспільстві викликала дорожньо-транспортна пригода, яка сталася у місті Костянтинівка. Нетверезий водій тягача наїхав на жінку з дитиною і смертельно травмував малюка. Звістка про це викликала обурення серед жителів міста. Вони вимагали суворого покарання винних у цій трагедії. Керівництво військового відомства вжило заходів для унеможливлення подібних правопорушень. Місцева влада теж відгукнулася на цю надзвичайну подію і заборонила продаж алкогольних напоїв людям у погонах у районі проведення антитерористичної операції. А ще раніше Верховна Рада України ухвалила закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення відповідальності військовослужбовців. У ньому є окрема стаття щодо покарання за розпивання алкогольних напоїв військовослужбовцями. Відтепер вживання їх на території військової частини, під час проведення зборів, виконання обов'язків служби в нетверезому стані тягне за собою накладання чималого штрафу або арешт з утриманням на гауптвахті на строк до п'яти діб. Більш суворе покарання очікуватиме командирів (начальників), які разом з підлеглими пиячать або не вживають заходів щодо припинення таких правопорушень.

Можна стверджувати, що посилення антиалкогольної боротьби виникло не на «рівному» місці. Це стало наслідком зростання правопорушень через зловживання окремими військовослужбовцями алкогольних напоїв. Чим це закінчується? Наведу декілька прикладів. Один боєць, повернувшись з передової, вже на підпитку завітав до ресторану. Коли йому не налили сто грамів, образився, витяг гранату, висмикнув кільце запобіжника. Розрядив напругу відвідувач ресторану, який пригостив бійця, і той покинув приміщення, кинувши гранату на подвір'ї. Від її вибуху, на щастя, ніхто не постраждав. Винуватця пригоди затримали, йому загрожує позбавлення волі за це правопорушення…

Посилення на законодавчому рівні боротьби з розпиванням військовослужбовцями алкогольних напоїв, звісно, дасть свої результати. Але правовий наступ має бути поєднаний з виховними заходами, створенням у кожному військовому колективі здорової моральної атмосфери, непримиримості до порушення законодавства.

Пригадую часи, коли в колишньому Радянському Союзі запровадили боротьбу із «зеленим змієм». Якось знайомий офіцер запросив на весілля. Тоді «верхи» радили проводити безалкогольні весілля. От і він вирішив йти в ногу з вимогами часу. У вітальні, де відбувалася основна подія, на столах стояли пляшки з кумисом (мій приятель був казахом за національністю), ситром, соком. Але організатори весілля передбачили, що не всім гостям сподобається «сухе» свято. Тому на кухні виставили графин спирту, зафарбованого під компот. Отже, всіх задовольнило таке вирішення проблеми: і тих, хто підтримував нові обряди, і тих, хто залишився на «старих» традиціях. А навів цей приклад для того, щоб показати, як «компанійщина» може зашкодити будь-якій добрій справі, якщо виконання законів не підкріплено системою виховних заходів.

На посилення авторитету армії в суспільстві впливає багато чинників. І те, як одягнений військовослужбовець, як він поводиться на людях, в родині. Та найбільше — його справи по службі, виконання військового обов'язку.

ВИПЕРЕДЖУЮТЬ ДОБРУ СЛАВУ… ЧОРНІ СПРАВИ

У переломні роки Другої світової війни про Червону армію люди казали: слава про її перемоги випереджає швидкість просування фронтовими шляхами. Але були й інші чутки, за якими деякі представники країн Європи з певним побоюванням очікували визволення їх від фашистської неволі. Бо їх лякали чутки про другу «славу» радянських бійців. А саме — окремі випадки наруги над жінками, пограбування мирного населення. Пошлюсь на видатного українського письменника Олеся Гончара, який у трилогії «Прапороносці» героїчними фарбами створив образ радянського воїна — визволителя. А от у фронтових щоденниках занотував приклади іншого плану, побачені очима гвардії старшого сержанта, старшини мінометної роти стрілецької дивізії. Наведу рядки із записника, які були зроблені на територіях Угорщини, визволених Червоною армією: «Коней конфіскують, яйця й курей також. Уночі молоді мадярки не можуть знайти собі місця. Жіночий крик, біганина розгублених чоловіків. «Івани» піклуються про поширення російської раси».

Що можна до цього додати? Головне, що більшість справжніх героїв-фронтовиків воювали з ворогом, а не з місцевим населенням, а тим паче з жінками. А тих, про яких писав у щоденнику письменник-фронтовик, місцеве населення сприймало не як визволителів, а як окупантів. І тим самим вони завдавали велику шкоду Червоній армії, її визвольній місії. До речі, Олесь Гончар брав участь і у визволенні не лише Угорщини, а й колишньої Чехословаччини. І коли радянські війська у серпні 1968 року увійшли до цієї країни, він засудив їхній так званий інтернаціональний похід.

СТВОРЕНО КАДРОВИЙ РЕЗЕРВ З ЧИСЛА КРАЩИХ ОФІЦЕРІВ — УЧАСНИКІВ АТО ДЛЯ ЗАМІЩЕННЯ ПОСАД КЕРІВНОГО СКЛАДУ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ ТА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ. ЧИМАЛО З НИХ ВЖЕ ПРИЗНАЧЕНО НА ВИЩІ ПОСАДИ

Я теж був його учасником і знаю багато випадків, коли наші окремі військовослужбовці своїми діями і проступками ганьбили честь і звання воїна. Пам'ятаю, яке обурення у місцевого населення викликала та трагічна історія за участю кількох наших солдатів. Завітавши до одного з сільських ресторанів, вони відчули неповагу до себе з боку його відвідувачів і жбурнули гранату в приміщення. Були загиблі й поранені. Про цей ганебний випадок повідомила радіостанція «Свобода», голос якої на території Чехословаччини не глушили. Отже про нього дізналися багато чехів та словаків. Можна уявити, яке у них склалося враження про радянських «воїнів-інтернаціоналістів».

Військовослужбовці Збройних Сил незалежної України здобули високий авторитет у світі своєю участю у миротворчих місіях. Свого часу я побував у Лівані, де воїни нашого окремого батальйону напрацювали високий авторитет у місцевого населення, розміновуючи їхню територію на кордоні з Ізраїлем. В інтерв'ю українським журналістам індійський генерал — керівник миротворчої місії ООН у цій країні високо оцінив професіоналізм і мужність наших саперів. Вони за час розмінування виявили і знищили у кілька разів більше вибухонебезпечних предметів, ніж усі сапери з інших країн. Але яке було моє здивування, коли з нашими військовими фахівцями місія ООН не продовжила контракт. Бо зіпсували набутий високий імідж корупційні діяння деяких наших військових посадовців.

Всі ми знаємо відомий вислів про ложку дьогтю у бочці меду. Мимоволі пригадуєш його, коли чуєш повідомлення про скоєння злочинів деякими військовослужбовцями і в наш час. Хай це поодинокі, але все ж поки існуючі випадки дезертирства, хабарництва, викрадення військового майна, порушення дисципліни на передовій, але всі вони завдають шкоди іміджу і авторитету армії, здобутому великою ціною: здоров'ям, а то й життям героїчних захисників України в боях на Донбасі. Тому Міністерство оборони України вживає рішучих заходів щодо позбавлення війська від людей, які заплямували честь погонів і добре ім'я своїх підрозділів. Очищення війська від таких військовослужбовців розпочалося «зверху»: вже багатьох позбавили посад за військові правопорушення. Високі вимоги пред'являють до претендентів на нові призначення. Вперше деяких з них в обов'язковому порядку перевірили на поліграфі («детекторі брехні»). У проведенні кадрової політики запрацював принцип призначення на керівні посади командирів батальйонів і бригад, які набули бойового досвіду на війні на Донбасі. Створено кадровий резерв з числа кращих офіцерів — учасників АТО для заміщення посад керівного складу Міністерства оборони та Збройних Сил України. Чимало з них вже призначено на вищі посади.

Сприяють запобіганню випадків скоєння економічних злочинів, хабарництва, отримання так званих «відкатів» деякими спритниками у поганах проведення відкритих, прозорих тендерів із закупівлі всього необхідного для забезпечення життєдіяльності війська. Зокрема, запровадження електронних закупівель. До боротьби зі зловживаннями у військовій сфері активно залучають громадські організації і перш за все волонтерів — справжніх патріотів українського війська. Вживаються й інші заходи щодо забезпечення зростання авторитету національного війська, підвищення відповідальності кожного військовослужбовця за зразкове виконання завдань із захисту України.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ГІСТЬ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

ЯТРИТЬ ДУШУ БІЛЬ ВІЙНИ

В яскравому світі шоу-бізнесу, гламурних вечірок та дорогого вбрання важко собі уявити людину, що у своєму житті пройшла крізь війну, сльози, людське горе. А з концертних костюмів має лише звичайну військову форму. Втім така людина є і навіть не одна! Три мужніх воїни, справжні чоловіки на чолі з Костянтином Авсєєвичем у складі гурту «Контингент», щоразу виходячи на сцену, доводять свою щирість і любов до України!

— Костянтине, ви є не лише солістом групи «Контингент», але й її засновником. Як виник ваш колектив?

— Співаком я навіть не мріяв бути! Народився у родині військового, тому й сам мріяв одягти погони. Мені дуже подобалося в дитинстві слухати розповіді батька про службу. Щоправда тато рано пішов із життя. Йому було лише 42 роки, коли він загинув при виконанні службового обов'язку. То був нещасний випадок. Ця трагедія ще більше підштовхнула мене йти по його слідах.

А далі був факультет розвідки, полігони, тренування і врешті-решт Афганістан. То був далекий 1983 рік. Жорстока та безжалісна війна. Я поховав там багато друзів.

Години відпочинку, що інколи нам випадали, були як ковток свіжого повітря. Саме тоді я, командир взводу, почав брати до рук гітару, і хлопці завмирали від захвату. Адже то була єдина розвага: ні радіо, ні газет, ні, звісно, телебачення не було.

Співав невигадливі пісні про військову долю. Ті вірші, на які клав музику, були нікому не відомі, взяті з так званого «солдатського блокнота». У найталановитіших виходила майже поезія.

У 90-х роках минулого століття після Афганістану, коли через поранення став непридатний до подальшої військової служби, виникли перші думки про спів. За збігом обставин випадково познайомився у військкоматі з двома «афганцями»-ветеранами і виявилося, що вони теж шанувальники воєнної пісні та мають вокальні дані. Ось так ми й почали виступати. Це не мало бути щось публічне, просто виходили з гітарою на сцену в професійні свята розважити колег, згадати минулі роки. Наш спів, як професійну діяльність, ми навіть ніколи не обговорювали, розуміли, що це не формат шоу-бізнесу.

Утім одного разу нас запросили на фестиваль «Афганський вітер» у Дніпропетровську. Там ми зайняли одне з перших місць. Відтоді нас почали запрошувати на співочі конкурси по всій Україні і навіть за її межами. На наш подив, ми всюди займали якщо не перші, то обов'язково призові місця. Людям подобався наш спів, вони плескали стоячи і втирали сльози. То, безумовно, був успіх, який привів нас на професійну сцену.

— Кожна ваша пісня патріотична, побудована на любові до Батьківщини. Хто і як створює ці композиції?

— Багато хто вважає, що пісні ми пишемо самі, через те, що кожне слово йде від душі. Втім це не так. Вірші й музику створює для нас чудова людина і прекрасний композитор Анатолій Шестипалов. Проте надихає його саме наш гурт! Він каже, що не спілкуючись з нами, у нього не народжувалися б ці пісні, а ми говоримо, що якби не його композиції, то ми б і не співали! Ось таке мистецьке коло!

Річ у тім, що Анатолій — мій хороший товариш, і в наші рідкі зустрічі ми можемо спілкуватися майже всю ніч. Я багато розповідаю про ту Афганську війну, а тепер і про цю, що на Сході нашої країни, адже я часто буваю в зоні АТО. А він уважно слухає, і вже на ранок з'являється пісня. Реальна, жива, побудована на справжніх людських переживаннях!

Народний аматорський гурт афганської пісні «Контингент» — художній керівник Сергій Товкач, засновник Костянтин Авсєєвич. Колектив налічує 3-х учасників. Репертуар гурту складається з пісень військово-патріотичної тематики. Творчість цього колективу користується неабиякою популярністю по всій Україні. Останнім часом «Контингент» виступає з благодійними концертами у зоні проведення АТО та підтримує військовослужбовців гуманітарною допомогою.

«ОЦЕЙ ХЛОПЧИНА БІГ У БІЙ, НЕ ШКОДУЮЧИ ВЛАСНОГО ЖИТТЯ! ВІН ВЛАСНОРУЧ СПАЛИВ ДВА ВОРОЖИХ ТАНКИ! ОТОЖ, ХАЙ ВОРОГ ЗНАЄ І ОСТЕРІГАЄТЬСЯ НАС! З ТАКИМИ ВОЇНАМИ МИ ВСЕ ЗУМІЄМО! А Я — КОМАНДИР БАТАЛЬЙОНУ ЦЬОГО ВІДЧАЙДУХИ, І НЕ ЗАЛИШУ ЙОГО БЕЗ ДОПОМОГИ, ПОКИ ДИХАТИМУ!»

Я сам неодноразово думав над тим, аби написати композицію, проте розумію: не готовий. Пісня має бути монументальною, а пустих балачок, покладених на музику, зовсім не хочеться.

А нещодавно мені подзвонили з незнайомого номера. Я не здивувався, бо на звороті наших дисків є мої контакти. Втім зазвичай дзвонять, аби домовитися про концерт, а тут починається якась дивна розмова. Незнайомець пояснив, що він зі Львова і хоче подякувати за наші пісні. Диск «Козацькому роду нема переводу» випадково потрапив йому до рук, але, ввімкнувши його у своїй автівці, він уже місяць нічого іншого не слухає. Та найзворушливішим було те, що нашою творчістю захопився і його п'ятирічний син! Тепер малий заходить до татової машини лише коли наші пісні вже грають, а виходить під увімкнену на всі динаміки пісню «Отаман».

— Ви є частим гостем на Сході України. Розкажіть, що це за поїздки?

— Із зоною АТО на сьогодні пов'язане ледь чи не все моє життя! Кожен з нас має внести свою частинку добра, аби скоріше завершити війну. Це своєрідний пазл, і якщо не внести свій, навіть маленький, то ніколи не вийде цільна картина. Мій «пазл» на сьогодні — концерти на Донбасі та, звісно, гуманітарна допомога бійцям. На жаль, це все, що я можу, адже якби не стан здоров'я, то їздив би на Схід України не з мікрофоном, а зі зброєю в руках!

Із військовими гастролями ми вже неодноразово об'їхали майже весь Донбас. Окрім концертів на передовій, співали й у госпіталях. Ми не нехтуємо можливістю поспілкуватися з нашими захисниками. І навіть більше — всі вони вже давно стали друзями гурту «Контингент». Їхні дзвінки для мене найрадісніші та водночас найтривожніші! Приємно, коли вони телефонують, аби розповісти про свої перемоги в боях, спалені танки і зброю противника, про те, що товариш після лікування знову стоїть у строю і готовий йти до перемоги. Але часто бувають й інші дзвінки: «Костянтине Володимировичу! Серьоги більше нема!» І плаче у слухавку… Такі розмови рвуть серце і хочеться віддати власне життя, аби лише та клята війна скінчилася!

А під час концерту в Донецькому госпіталі стався випадок, який я точно запам'ятаю на все життя! Неочікувано на сцену, кульгаючи, вийшов чоловік, підштовхуючи наперед себе високого худорлявого юнака. Взяв мікрофон і, вказуючи на свого супутника, сказав: «Оцей хлопчина біг у бій, не шкодуючи власного життя! Він власноруч спалив два ворожих танки! Отож, хай ворог знає і остерігається нас! З такими воїнами ми все зуміємо! А я — командир батальйону цього відчайдухи, і не залишу його без допомоги, поки дихатиму!» А коли мікрофон передали самому сміливцю, йому не вдалося сказати ні слова. Через сильну контузію він втратив мову. І, опершись один на одного, вони повільно пішли по лікарняному коридору. Обидва поранені! Обидва з невиліковними душевними ранами! Обидва герої…

Я знаю, що наша творчість і підтримка потрібна цим хоробрим воїнам. Вони люблять ці відверті пісні про Україну, просять привозити диски та програвачі.

Нещодавно в Інтернеті я випадково натрапив на світлину із зображенням військовиків. То були наші «кіборги» і фото, викладене одним із них. Змучені, брудні, але щасливі! Одразу зрозуміло, що після вдалого бою. Розчулив підпис під знімком — слова з нашої пісні: «Українське військо, мов з могили встало, загриміло в бубни, в сурмоньки заграло, розгорнуло прапор сонячно-блакитний. Прапор України! Рідний, заповітний…»

Оксана МАРЧУК,
Київ

ПОЛЬОВІ КОНЦЕРТИ

«МИСТЕЦЬКА ПОДІЛЬСЬКА СОТНЯ» ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

42-й гарнізонний будинок офіцерів, що дислокується у Старокостянтинові на Хмельниччині, разом із творчим об'єднанням «Мистецька подільська сотня» провів виїзний концерт для мобілізованих, які проходять підготовку на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

— Такого концерту в нас ще не було. Їхали до нашого концертного майданчика понад шість годин, та Львівщина попри весняну погоду зустріла мокрим снігом і неприємною холоднечею. Проте ці умови не стали на заваді. А коли військовослужбовці почали підспівувати, жартувати та аплодувати, а до всього пішли ще й до танцю — ось це додало творчого натхнення, якого надовго вистачить нашому колективу, — розповідає керівник «Мистецької подільської сотні» Оксана Радушинська.

Військовослужбовці фотографувалися на згадку з артистами, дружнім хором співали пісні разом із Віктором Шайдою, Назаром Поляковим, Артемом Ромасюковим, Олександром Петруком, солістами гурту «2+3» Катериною Аргуновою і Юрієм Вилавським тощо. А скрипаль колективу Антон Вараниця виконував на біс «Смуглянку».

— Здійснити поїздку в понад 350 кілометрів в один бік нам допомогло управління соціального захисту Старокостянтинівської міської ради в особі її очільника Наталії Шабельник. Вона скоординувала зусилля у напрямі пошуку транспорту та його заправки та поїхала разом із творчим колективом, аби особисто поспілкуватися з бійцями, подякувати їм за мужність і збадьорити щирими словами. Також вдячні начальнику 58-го Будинку офіцерів полковнику запасу Віталію Провозіну, який допоміг організувати нашу поїздку, — зауважив директор 42-го ГБО працівник Збройних Сил України Сергій Чеплаков.

До речі, цього ж дня на полігоні перед мобілізованими виступав і колектив 58-го Будинку офіцерів тільки на іншому «польовому» концертному майданчику. Тож і для працівників військових закладів культури роботи вистачає.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

ЗАРАДИ ДИТЯЧОЇ ПОСМІШКИ

УРОК ПАТРІОТИЗМУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

На Рівненщині військовослужбовці окремої ремонтної військової частини відвідали підшефних вихованців Чудельської спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату № 1. Вони завітали з подарунками, ласощами та спортивним інвентарем, що придбали на добровільно зібрані серед особового складу частини кошти. Воїни побували в навчальних класах та з великим задоволенням поспілкувалися з вчителями та школярами.

— Ми опікуємося цим навчальним закладом вже декілька років, — розповів командир військової частини полковник Олександр Сварицевич. — Ми розуміємо, що родинне тепло їм замінити не зможемо. Але, на наш погляд, вже в цьому віці діти повинні знати, що вони повноцінні члени суспільства.

Як зазначив офіцер, вже стало доброю традицією, коли в теплій і зворушливій атмосфері військовослужбовці проводять для дітлахів спільні зустрічі та екскурсії, а також вітають зі святами.

За словами досвідчених педагогів, співпраця з військовими є кращим способом прищепити любов до своєї Вітчизни, відповідальність за її долю. Завдяки активній громадянській позиції людей у погонах кожен реалізований сумісний військово-патріотичний проект залишає слід у дитячих серцях.

Олександр ГАЙН,
Рівне

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Володимир КАПУСТІН,
м. Київ

ЗОРЕЮ СТАВ

присвячено вояку — патріоту Володимиру СПИТАКУ, який загинув у бою з агресором 25 січня в м. Дебальцеве

Як грім гримлять, гудуть гармати.
Бої на Сході йдуть щодня.
Вже з міст втікають окупанти,
Вогонь розплати здоганя.
Підбиті танки задиміли,
Горять кати-чужинці злі,
Що, знахабнілі, захотіли
Багатства нашого й землі.
В боях з агресором упертим
Гартується наш батальйон.
Хтось може у бою померти,
Але не здатись у полон!
Смертельно ранений, як лебідь,
Що крил своїх все ж не згорта, —
Це я своєю кров'ю в небі
Пишу останнього листа:
«Не плачте, мамо, ви за мною...
Не плач ти, дівчино моя,
Що не вернувся з поля бою
У рідний край додому я.
Всю ніч одна зоря багряна
Горить, так трепетно сія,
То, мамо, дівчино кохана,
Зорею став у небі я!»

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

СПОРТИВНІ ПЕРЕМОГИ ВІЙСЬКОВИХ АВІАТОРІВ

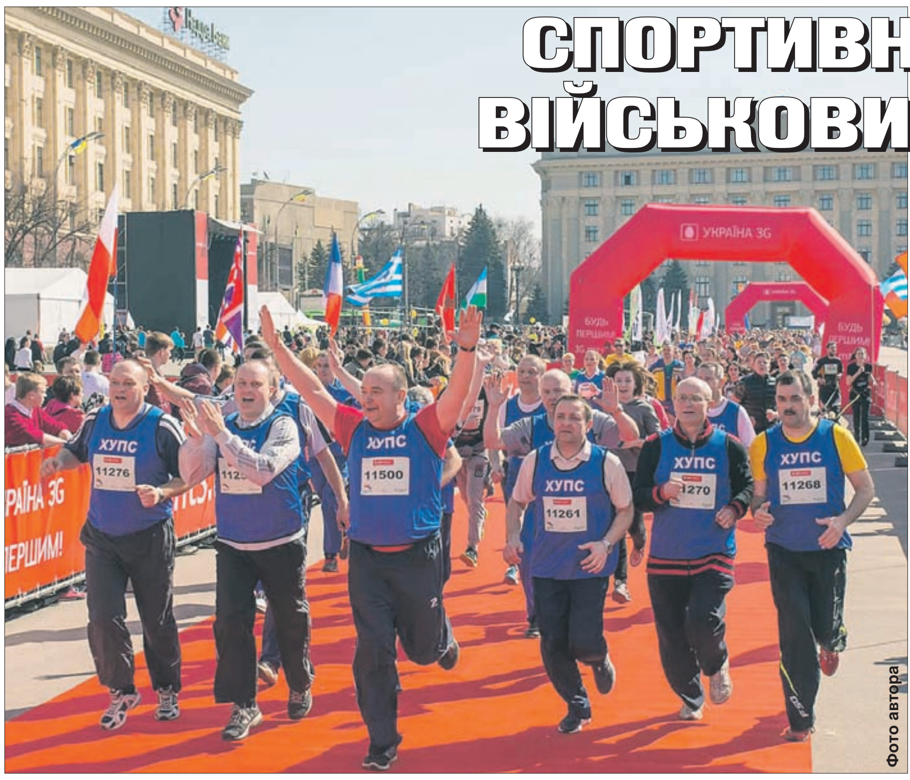

Фото автора

Міжнародний Харківський марафон, в якому взяли участь понад 11 тисяч учасників, вдруге відбувся в столиці Слобожанщини. Це спортивна подія, метою якої є популяризація здорового способу життя та спортивної культури в Україні. Учасники змагань стартують і фінішують на одній із найбільших площ Європи — Майдані Свободи.

Підтримали естафету військовослужбовці та працівники Збройних Сил Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба і Військового коледжу сержантського складу. Всього участь у змаганнях взяли майже 300 представників цих навчальних закладів.

Кращий результат серед представників університету в забігу на 3 км показав старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту майор Андрій Полтавець, який з результатом 8 хвилин 30 секунд фінішував третім серед більш ніж 4000 учасників. А викладач Військового коледжу сержантського складу працівник Збройних Сил України Євген Божко фінішував другим з результатом 1 година 11 хвилин 9 секунд на дистанції 21 км.

— Хочу привітати наших спортсменів із відмінними результатами та побажати їм подальших перемог і здобутків у спорті, адже сьогоднішня подія не тільки подарувала відмінний настрій і зарядила усіх учасників позитивом та енергією, а й підкреслила, що особовий склад університету приділяє значну увагу спорту та підтриманню здорового способу життя, — зазначив виконувач обов'язків начальника Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба генерал-майор Андрій Алімпієв.

Олег ПЛАКСІЙ,
Харків

ВСЕДЕРЖАВНА АКЦІЯ

«БІБЛІОТЕКА УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНА»

Міністерством культури України ініційована Всеукраїнська акція «Бібліотека українського воїна» для підтримки бойового духу та патріотичного виховання українських військовослужбовців.

Відповідно до концепції акції у ході її проведення будуть зібрані та передані до бібліотек військових частин Збройних Сил України кращі зразки вітчизняної та світової художньої літератури, науково-популярні видання з історії нашої держави, її культури, Збройних Сил.

До участі в акції будуть також залучені бібліотеки сфери управління Міністерства культури України, публічні бібліотеки усіх регіонів України, громадські організації, зокрема Українська бібліотечна асоціація, Українська асоціація видавців та книгорозповсюджувачів, волонтерські організації, видавці, користувачі публічних бібліотек тощо.

Інф. «НА»

НЕЗАБАРОМ НА ЕКРАНАХ

В КІНОФОКУСІ — ВІЙНА НА ДОНБАСІ

Вітчизняний і європейський кіноглядач невдовзі побачить різножанрові фільми, зняті українськими режисерами про конфлікт на Сході України. Про це розповів голова Державного агентства з питань кіно Пилип Іллєнко на презентації «Тижня українського кіно» в Парижі, повідомляє «Укрінформ».

— Багато режисерів знімають фільми на Сході нашої країни, де відбувається війна, і от якраз ця тема незабаром з'явиться на екранах і не тільки у документальному жанрі, а й у художньому кіно, зокрема глибоко гуманістичному, — сказав Іллєнко.

Він наголосив, що в українському кіно, попри критичну ситуацію з фінансуванням, немає кризи талантів і технологій.

За словами голови Держкіно, нині ресурс максимально перенаправляється на військові потреби.

— Крім того, кінематографісти є такими ж громадянами, як й інші, тому багато з них були призвані до армії, пішли воювати добровольцями або переключилися на волонтерську роботу, що також впливає на ситуацію, — додав він.

Водночас у Держкіно глибоко переконані, що в нинішній ситуації український народ як ніколи потребує об'єднавчих культурних стимулів та ідей, тож митці мають якнайактивніше долучитися до їх формування.

— Україна, крім того, що воює, ще й переживає дуже бурхливий розвиток національної самоідентифікації, і, звичайно, зараз існує великий запит всередині суспільства на власний культурний продукт, зокрема на кіно, — зауважив Іллєнко.

Свідченням цього, за його словами, є успіх фільму «Поводир».

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Хто не жив посеред бурі, той ціни не знає силі.

Леся УКРАЇНКА

***

Лиш боротись — значить жить.

Іван ФРАНКО

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20143
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 40633

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.